

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Germani quām amuli simul & perfidi, ciues ostendērent, dolo vīctus fertur Crescentius, quem nulla vīsus peratura videbatur: Spe enim salutis data, ambo ut ad Imperatorem irent, exeuntes medio itinere intercipiuntur: & Crescentius quidem captus, Iohannes oculū est orbatus. Crescentius iumento auerſus imponitur, & vrbe circunuehitur: postea eum, ludibrio eius exortati, confodiunt.

CAP V T XXV.

Gregorius ad undecimum, quo abfuerat, mensēm restitutus, acerrimam de accepta à Romanis iuria vltionem sumpfit: Paulò enim postquām redierat, eam fecit de Imperatoris electione sanctionem, quam hucusquè per annos iam quingentos seruatam videmus: Solis licere Germanis qui indē electores sint dicti, principem diligere: qui Cæsar tunc & Romanorum rex dictus, si à Romano Pontifice coronabitur, Imperator Augustus appelletur: Sintq; hi electores, Moguntinus, Treuerensis, Colonensis archiepiscopi: Palatinus Rheni comes, Dux Saxoniæ, Marchio Brandenburgensis, Rex Bohemiae. Distincta sunt autem inter eos officia, ut tres archiepiscopi sint ipsius Imperij cancellarij: primus per Germaniam, secundus per Galliam, tertius per Italiā. Marchio camerarius, Comes dapifer, Dux portuensis, Rex Bohemiae pincerna. Sed ista magis disceruit Carolus IIII. quām sint initio constituta, adiecitq; regem Bohemiae. Otto autem Imperator Roma agens, cūm de statu regni disponeret, in contemptum venit Romanorum: obſiderunt enim illum in palatio, milites quosdam illius occiderunt: vix astu & inge‐nio Henrici ducis Bauariae educitur pactionibus simulatis. Romani per etatem illam, inualidus ad armapo‐pulus,

pulus, & tamen ingenio varius & inconstans, semper res nouas moliebantur: faciles ad inchoata, impotentes ad exequendum. Ottomem vero tunc in Germaniam rediisse multi tradunt. Gregorium vero statim post Imperatoris abitum diem suum clausisse. Poterat hoc non dubijs argumentis ante cognoscere, Papam Saxonem non diu victurum inter osores Italos: qui non tam vite reddenda, quam adimenda, sunt magistri. Interim Saxonia, & ei contermina Wandalia, pace tranquilla gaudebant: per Wandalam ecclesia instaurata, constructa monasteria, & fides Christi excruevit.

C A P V T XXVI.

Hic Otto III. coniugem habuit Mariam, filiam regis Aragonum, feminam sibi non satis, ut ferunt, temperantem. Iniecit oculos cuidam nobili, quem vocauit in amplexus. Horruit ille crimen, & quibus potuit verbis se de manu feminæ excusit. Contempta vertitur in furorem: & crimen quod conceperat, veritatem innoxium: accusans illum apud Cæarem, de pertentata ab illo sua pudicitia. Facile Cæsar credidit: (ut sunt mariti in zelotypiam proclivi) Iussit mox vincire accusatum, & gladio cœdi. Ille moriturus innocentiam suam Deo commendabat: vxorique questus, cum lachrymis ibat ad mortem. Caput viri coniunx rapit & amplectitur, nemine obiectante, quod iusto dolore torqueretur: Observabat deinde Cæarem pro tribunali sedentem, & accurrens acclamabat, femineo ulularu postulans de iniusta & iniquissima oppressione iudiciū: Cumque miserabiliter eiularet, versus in eam Cæsar, ait: Quis te mulier tantoperè læsit? quis oppressit? Tu, inquit illa, o Cæsar: & projecto in medium capite, Huc, inquis.

